

Такъвъ кроткъ и срамежливъ останалъ той презъ всичкитъ си младини. Като свършилъ ста-розагорската прогимназия, неговата ученолюбива майка, по съветитъ на единъ чорбаджия, решила да го изпрати въ Свищовската търговска гимназия — та тъй да осигури бждещето му, да го направи богатъ. алкиятъ тогава Николай Михайловъ заминава за Свищовъ, издържава отлично приемния си изпитъ и се отдава на прилежни занимания. Но тукъ той четълъ поетитъ и писателитъ, а отъ търговската наука странълъ. Следъ свършването на гимназията го назначили банковъ чиновникъ въ Ст.-Загора и по-късно въ с. Долна-Баня, но тази работа му тежала.

Трогнати отъ неговата любознателностъ и доброта, близкитъ му го изпращатъ въ чужбина. Скоро се обявява конкурсъ за стипендианти въ Парижката търговска академия. Николай Лилиевъ се явява и издържа изпита съ отличие. Отъ 1907 до 1910 год. той учи въ Парижъ. Връща се следъ това и става учителъ въ свищовската гимназия. Учителствувалъ и въ други градове. Презъ великата война билъ простъ войникъ, вземалъ участие въ първитъ сражения, а следъ това билъ оттегленъ като воененъ кореспондентъ. Подиръ войната заемалъ редица културни длъжности. Отъ 1921 до 1924 год. живъ въ Германия, а следъ това четири години стоя като драматургъ въ Народния театъръ. Сега е свободенъ гражданинъ и уредникъ на юношеската библиотека при Министерството на просвѣтата.

Николай Лилиевъ е отъ най-добритъ приятели на децата. Обича беднитъ и способни младежи. Той познава много отъ малкитъ прислужници при